

in gospod Jarmer so rekli: "Pa še pre... Od gospoda Jarmerja jaz nikoli nisem sas slišal. Ko mi je Mehlack to pravil, je drugega dnè po izgredih. (Torej ni mogoče, bi gospod Jarmer po izgredih vspodbujal svojstvence k že pred dvema dnevoma izvršil izgredom. Kaj ne gospod dr. Kukovec? pač slabo kombinirali, ko ste ovadbo pisali! uredništva) Drugi slučaj: Druž. Jesenko primarju deželne bolnice, in dnu. Pa u... sekundariju istotam je obtoženec stal v ovadbi zanemarjenje njih dolžnosti: nisil je neki brezzavesten mož v bolnišnico, je bil pri kapucinskem mostu pretepen. Vsled temu se so mu baje možgani zmehali, in bil na cesto vržen. Mogoče je, da so sokrivi ljudje, hodejo izbrisati sledove njihovih kaznjivih činov". Tako približno je spisal obtoženec ovadbo. Seveda tudi o tem ni doprinesel nikakega razza. Ob sebi razumljivo je kot priče ponudnika Vekoslava Spindlerja in Jankota Šmrcarja, ker sta imela o tem slučaju poizvedbe. In kaj sta ta dva pod prisego izpovedala? Luka Lesničar izpove: Jaz sem se glede poslovanega čevljarja informiral pri oskrbnostijske bolnišnice telefonično dan po izgredih. Govorila mi je neka sestra-umiljenka, da niso nisile težko ranjenega v zadnjih dneh prijavili v bolnišnicu. O tem sem poročal obtožencu, tako izpove tudi Spindler in pripomni, da je Kukovca prosil, naj to na pristojnem mestu radi. Tretji slučaj: Dr. Amroschitscha redstojnika mestnega urada je v Celju ovadil, je dajal izgrednikom za pijačo (Freibier) in sprejel v to svrho od "Südmärkte" 500 kron. Po daljšem mešetjanju s strani sodnika je le Kukovec izprevidel, da je zanj najbolje, da ponudi častno izjavo, ter nti imel o tej stvari nobenega zakona.

Izjava se glasi: "Obtoženec izjavlja, da ni vel nemena, zasebnega obtožitelja glede iztočenja "Freibiera" in uporabe zneska 500 kron raviti v tako zvezo, da bi se iz tega lahko slalo, da je pošiljatev 500 kron v kaki zvezni izgredi dne 20. septembra 1908. I. V resnicu nobenega vzroka, da bi se moglo to misliti dr. Kukovec obžaluje, da so se uvedle vsled ga proti drju. Ambroschitzu kazenske in disciplinarne poizvedbe. Zavežem se tudi, da plačam pravne stroške, kar jih je nastalo vsled težbe drja. Ambroschitzu proti meni."

Četrти slučaj: Tožila je mestna politija. Obtoženec je ovadil sledče: Neka perica Že je pravila, da je bila pri "Narodnem domu". Tam je nekdo od izgrednikov vprašal žarja, ali naj začnejo. Redar pa je odgovoril: "Warum habe ich denn Freibier gesoffen (Zakaj pa zastonj pivo pili)? Tudi za te trditve ni doprinesel dokaza resnice. Le neka Ana Šešerko slišala, ko je pripovedovala neka perica Neža drugim pericam, da je neki stražnik rekel pred Narodnim domom": "Anfangen". Kaj je to poneno, tega priča ne ve.

Dr. Kukovec je bil po končanem dokaziljem postopanju obsojen radi pregreška zoperarnost časti po § 483 in 493 v denarno dobo v znesku 60 kron ali v slučaju neiztirljivosti v 6 dni zapora in v povrnitev narasilnih stroškov, ki so v prvih obeh slučajih nastali. Obtožbe glede četrtega slučaja pa se je oprostil in tudi glede dr. Ambroschitza, ker je ta sled častne izjave odstopil od zasebno obtožbe. Zastopnik mestne straže je prijavil priziv glede prostilne sodbe in zastopnik Jarmerja radi preneki kazni.

Hruckska "Narodna stranka", katere smes je "politika" obstoji iz golega obrekovanja in vse laži, je torej zopet obsojena. Sram na ja bo de to stranko, ki nimam poštenih redstev za boj proti nasprotnikom! Fej!

"Narodna stranka" pred porotniki. Naš potevalec V. B. nam piše: V zadnji številki našega lista smo obširno poročali o tiskovni pravdi Franca E. Fridriha proti Vekoslavu Spindlerju, govornemu uredniku "Nar. dnevnika" in "Narodnega lista". Po oprostilni sodbi so narodniki kar noreli samega veselja in so kar trudno čestitali dr. Kukovcu na trudopelnem sprehodu. A bržkone so se malo prezgoradi veseli; kajti zastopnika obtožiteljeva sta vložila proti sodbi ničnosto pritožbo in ukreita tudi druge potrebne korake. Podrobnosti o tej stvari bomo še pozneje poročali.

Hofrat dr. Ploj hiti z velikanskimi koraki v politični — penzion. V delegacijah se je letos delal za avstrijskega patriota, kar mu pa prav nič ne pristoja. In zdaj so ga zapustili vsi, prav vsi. Mi ga že od nekdaj nismo posebno ljubili. Nekaj časa so ga branili slovenski klerikalci proti liberalcem; potem zopet slovenski liberalci proti klerikalcem. Nadalje so ga branili konzervativci proti vsem drugim. Semertja so se morali tudi Hrvati za Ploja potegniti. In tudi Rusi so ga hvalili. Zdaj pa Ploj živ krst več ne mara. Slovenski "narodnjaki" so mu odpovedali vso ljubezen in v "Jutru" ter "Slov. Narodu" jih je par prav gorkih slišal. Njegov priatelj, bivši ljubljanski župan Hribar mu je kar javno hofratsko krinko raz obraza potegnil, ko je dobil brco. Niti "Narodni dnevnik" ni več tako hudo v Ploja zaljubljen, čeprav je ta list glasilo politične nedoslednosti in zabitosti. Klerikalci pa so Ploju naravnost zločin očitali, zaradi katerega bi moral več mesecev v ječu romati; rekli so, da je nekega otroka zlorabil. Dali so mu priimek "brinjevega hofrata". In Ploj ne toži... Pondelkovi "Slovenec", glasilo slovensko-narodnih klerikalcev, meče Ploju sledče psovke v obraz: "Ne vemo, kakšen občutek je ob ravnjanju hofrata močnejši: ali skrajno ogorenje, gnus in gnjev nad cinično izdajalskim činom lajkarske duše, ali žalost, združena s stramotom, da se je našel slovenski poslanec za to, da opravlja umazane posle hlapca židovske klike... Čin z brinjem ovenčanega hofrata je tak, da vsakdo lahko vpraša: Kaj si za to dobil?... Nikdar se še ni zgodilo, da bi slov. poslanec tako ponižal in osramotil svoj narod, tako brezramno zaniceval svoje volilce, čast, poštenje in blagorodstvo! Nam se ne gre za osebo Ploja, na katerega bi bil položil že davnovo svoj orok državni pravnik, če ne bi bil posegl vmes višji vpliv". itd. itd. Res je sicer, da so ravno ti slovenski klerikalci, ki imajo danes Ploja za hlapca in zločinca, moža izvoliti. Ali to ne pomaga čez dejstvo, da se Ploja kot osebo pečati za zločinca, ki spada v ječo. Ploj naj toži, drugače mora sodnija svojo dolžnost storiti, kajti postava je za vse ednaka. Ako kmetski hlapec otroka zlorabi, se ga več mesecev zapre; ako hofrat to storii, se mora z njim isto zgodi... Hofrat Ploj je moralno mrtev. Sicer je pa zanimivo, da ga zdaj tudi Hrvati in Rusi več ne marajo. Ruski list "Novoje Vremje" n. pr. je proglašil Ploja za slovenskega "Janicarja"... Gospod hofrat, ali še niste izginili? Ali še niste zrak s svojim odhodom izsnažili? Pojdite vendar, pojrite — v brinje!

Kdo je to? Župnik F. S. Segula pripoveduje v svojih "političnih izpovedanjah", ki jih v nekem ljubljanskem listu priobčuje, sledče: Neki slovenski državni poslanec se je kot kandidat dal vpisati v društvo "Abstinent", (katerega člani ne smejo nobene opojne pijače pit!), seveda samo "do Kresa".... Iz tega dogodka je po našem mnenju razvidno, da župnik Segula dotičnemu slovenskemu poslancu grdo hinavščino očita. Dotičnik se je namreč gotovo samo zaradi tega v društvo "Abstinent" vpisal, da bi mu ne

bilo treba svojim volilcem pijače placevati. Segula misli torej, da mora kandidat volilcem pijače placevati, kar je sicer po postavi prepovedano. Ali vkljub temu vprašamo: Kdo je dotični slovenski poslanec? Radi bi ga poznali, kajti ostali slovenski poslanci niti med kandidiranjem niso abstinenti...

Volilna nasilstva pri zadnjih občinskih volitvah v celjski okolici. Naš dopisnik V. B. nam poroča: Čestokrat smo v našem listu že o tem poročali in zopet imamo priliko, da zabiložimo slučaj, o katerem se je pred tukajšnjim okrožjem sudiščem razpravljalo. Kakor je splošno znano, so se vrstile volitve v celjski okolici 22. in 23. avgusta t. l. Volilko gospo Ivano Lassmann, ki je svoje pooblastilo dala nekemu Nemcu, so ponovno nadlegovali prvaki, da naj to pooblastilo prvakom v prid prekliče; a njihov trud je bil brezuspešen. Na dan volitev prišla sta obtoženca Ivan Bouha, tajnik zadruge "Lastni dom" v Celju, in Ivan Rebek, ključarski mojster in večni državnozborski kandidat v Celju, v Lassmannovo gostilno v Gabrijih in jo hotela pregovoriti, da naj Nemcem dano pooblastilo prekliče. Ker pa ona tega ni hotela storiti, je Ivan Bouha takoj izjavil: "Bo pa znabiti slabo za vas, ali ste zdaj tako bogata?" Ivan Rebek pa je kričal nad njo: "Mi pa bodo tudi tako naredili, da ne bode nobeden slovenski delavec več v vašo gostilno šel". Seveda sta ta dva junaka skušala si z zavajanjem pomagati. Bouha je trdil, da je gospo Lassmann le vprašal: "Kaj pa, če vam Slovenci izstanejo?!" Rebek pa je zavjal, da z gospo Lassmann sploh o volitvah ni ničesar govoril, ampak da je le iz gole jeze, ker mu ni prinesla gospa naročene pijače, izustil besede: "Ko bi slovenski delavci ne zahajali, bi še crknila". (Lepo pričajo te besede o izobraženosti ex-kandidata!) Razsodno sodišče je po končani razpravi pod predsedstvom dr. Kočvarja Ivana Bouha obsodilo na pet dni zapora z druženim z enim trdim ležiščem, Ivana Rebeka pa je oprostilo, kar se nam zelo čudno zdi, ker je stvarni položaj v obeh slučajih polnoma enak; saj sta gospo Lassmann oba grozila s škodo in bojkotom.

Klerikalna "tombola" na Polenšaku se je vršila 30. oktobra v gostilni Jurja Lovrec. Klerikalci so prišli iz vseh vetrov. Govornik pa je bil F. Meško iz Polanca. Ta Meško je doslej še pri vsakem shodu "Štajercianje" blatal in tudi tokrat jih ni izpuštil. Kmetje so nad tem večnim psovjanjem hudo razburjeni in nam pišejo: "Mi ti, Meško, tako povemo, da si ti rajši doma kravo pasi pa hišo pometi. Nas poštene ljudi pa v miru pusti. Drugače bodoemo par stvari iz tvojega življenja popisati, da se bodoš potem celo ti "Štajerca" naročil. Razumeš?"

Praški učitelji pozabijo v svoji zagriženosti res vse meje. Tako se nam iz Kozja o nekem slučaju hujskariji poroča. Tamošnji nadučitelj je namreč ob priliki praznovanja cesarjevega rojstnega dneva raz šole obesil rdečo-plavobelo zastavo. K temu omenimo le sledče: Ta zastava nima na Štajerskem pravice, ker je kranjska deželna zastava, čeprav tudi na Kranjskem še ni od cesarja priznana. Drugič pa je šola v Kozjem utrakvistična, to se pravi: nemško-slovenska. Na to šolo sliši torej cesarska ali štajerska zastava, nikdar pa ne narodna.

Belgijska kraljevska dvojica.

Te dni obiskal je belgijski kralj Albert s svojo soprogo Elizabeto našega vladarja. To je nastopni obisk novega kralja. Ta obisk je imel posebni pomen. Kajti pokojni belgijski kralj Leopold je stal v prav slabem razmerju z Dunajem. Leopold tudi ni nikdar sovrašta proti našemu cesarju skrival. Dopadlo mu ni, ker je naš cesar njegovo hčerkjo Štefanijo podpiral. Sedanji kralj Albert je 36 let star, njegova soproga pa je eno leto mlajša in je rojena vojvodinja bavarska.

Kralj Albert von Belgien

Kronin Elisabeth v. Belgien